

У непредвидивим околностима које диктира пандемија успех мерљив неупитним вредностима, раван образовном подвигу, постигла је једна допунска школа, најмлађа – српска. Од ове школске године она постоји и ради широм Словеније. Њени су ђаци основци словеначких осмолетки. И њих је из класичних у виртуелне учионице изместила претња вируса корона јавном здрављу, испоставило се – немоћна пред жељом ученика да уз редовне школске обавезе и српски језик као матерњи буде део њиховог образовања. Интересовање је огромно. Осам наставника, колико их је из Србије отпутовало у Словенију да обистини договор ресорних министарстава две државе да српски језик и култура и званично буду део школског система земље домаћина, ни уз рад преко норме није било довољно да се од почетка настава омогући за свих 1.500 заинтересованих школараца.

У првом полугодишту успели су да оформе 63 групе с укупно 896 ученика из 75 осмолетки у Копру, Крању, Љубљани, Новој Горици, Постојни, Марибору, Камнику... Породице чија су деца на „листи чекања” на место у српској допунској школи обрадоваће вест да је овдашње министарство недавно донело одлуку о ангажовању још шест хонорарних сарадника, наставника који испуњавају критеријуме за рад под капом ове

куће знања, а већ живе у Словенији. Да то значи да ће настава на српском до краја јанура почети и у Новом Месту, Цељу, Велењу, Корушки, открива за наш лист Блаженка Тривунчић, координатор Српске допунске школе за Француску, Италију и Словенију. И потврђује да у словеначком огранку има више ученика него у француском и италијанском заједно.

Образовно-васпитни рад на српском језику за основце у иностранству остварује се по посебном програму нашег Министарства просвете, науке и технолошког развоја у Швајцарској, Немачкој, Француској, Словенији, Италији, Великој Британији, Грчкој, Норвешкој, Белгији, Данској и Јужноафричкој Републици. Настава се реализује из три предмета: српски језик, моја отаџбина и основи културе српског народа. Ови су часови за ученике и наставнике ушће ентузијазма, знатижеље и искрене намере да се освоје нова и надграде стечена знања. На њима се утврђују нејаки бедеми последње одбране живота српског као матерњег језика, развијања свести о националном и културном идентитету и одржавања трајних веза с отаџбином, који су неретко непознаница већ за трећу генерацију исељеника из домовине Србије.

– Најважнији задатак допунске наставе на српском језику јесте јачање свести српских породица у дијаспори о значају похађања часова матерњег језика, историје и културе. Школовање је за децу бесплатно. За одабир наставника критеријуми су захтевни. Није довољно да буду изузетни стручњаци са искуством у образовању. Ентузијазам, креативност, посвећеност и тимски, сараднички рад у коме се несебично размењују наставни материјали, подршка и идеје су кључни. Резултати се постижу удруженим деловањем, у сарадњи с породицама и институцијама, изградњом и учвршћивањем веза с матицом – указује Тривунчићева.

Тежња је да се повећа обухват ученика. А за ову кућу знања нема боље промоције од богатства програма које реализује и дечјег рада, успеха и задовољства.

– Уз учење слова, читање и писање, бавимо се историјом, традицијом и уметношћу. Правимо квизове, креирамо одећу, пишемо песме, рецитујемо, свирамо и певамо скупа. С успехом учествујемо на такмичењима из историје, у музичким пројектима, ликовним и литерарним конкурсима и смотрама. Градимо национални понос, подижемо углед своје заједнице, доказујемо се квалитетом. Зато нас је све више. Јављају нам се нови ученици, који су се раније премишљали, а сад су сигурни да хоће да уче српски језик јер виде како њихови другари већ постижу запажене резултате и лепо говоре о настави – дочарава за наш лист Данило Спасојевић, председник актива наставника српског језика у Словенији, предавач у школама у Љубљани и Камнику.

Одлука да се после 12 година признањима овенчаног наставничког рада у Краљеву отисне у иностранство за њега значи напредовање и шансу да и ван матице ствара инспиративне наставне ситуације.

– Сви су ђаци за нешто талентовани. Наставник је ту да усмерава, организује и подстиче, ученици грабе напред. Тако сам радио у Србији, само настављам у Словенији. Ученици су дивни, комуникативни, културни, амбициозни. Корелативно-интегративни приступ настави омогућава да једној теми приђемо са становишта лингвистике, географије, историје и уметности. Ако сте добро планирали и реализовали активности, различити приступи на крају часа ће се спојити у функционалну целину и деситиће се учење, и онда сте успели као наставник. Када добијете осмех ученика, као потврду задовољства након решеног задатка, ширите позитивну енергију на целу групу, мотивишете и друге да буду успешни – звучи лако кад Спасојевић објашњава.

(Политика)